

РЕШЕНИЕ

№ 2515

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **125** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Виентос“ ЕООД, против Решение № 5405/22.11.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 135-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 13446/2023г.

В касационната жалбата се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл.348 от НПК. Според касатора районният съд неправилно е приел, че дружеството е реализирал облагаем оборот, попадащ в хипотезата на чл.96, ал.1 от ЗДДС, както и че е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна решението на СРС, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП, редовно призван не изпраща представител. В депозираните писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № 724471-F716326/07.09.2023г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600.00лв. на основание чл.178 от ЗДДС, за нарушение на чл.96, ал.1 от същия закон.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесното наказателно постановление съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно. Същото е постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящата инстанция намира, че съдът правилно е приложил материалния закон.

Съгласно действащата към момента на установяване на нарушението разпоредба на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. В ал. 2 на същата норма е дадено определение за „облагаем оборот“, а именно - сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; доставки на финансови услуги по чл. 46; доставки на застрахователни услуги по чл. 47.

В процесния случай, както правилно е приел в решението си СРС, в АУАН и НП се съдържа информация за датата, на която е реализиран облагаем оборот над прага за регистрация – 23.11.2022 г., посочена е изрично датата, до която по закон лицето е било длъжно да извърши регистрацията си по ЗДДС – 30.11.2022 г., като нарушението, изразяващо се в бездействие се смята за довършено на датата, следваща последната дата от срока, в който е длъжимо действието и тази дата - 08.06.2020 г. е ясна, както за санкционираното лице, така и за съда, поради което не е налице нарушение на чл.57 от ЗАНН. Касае се за закъснение от 36 дни, тъй като лицето е подало заявление на 03.07.2023г. Мястото на извършване на нарушението също е безспорно – при законово задължение за действие, което не е изпълнено, мястото на нарушението е мястото, където е длъжимо действието – в ТД С. на НАП, където е регистрирано дружеството.

Санкционната разпоредба на чл. 178 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Нарушението се изразява в бездействие, продължаващо от първия момент, в който е възникнало задължението за подаване на заявление, до момента на установяване на неизпълнение на това задължение. През целия период поведението на задълженото лице не отговаря на изискуемото по закон и затова подлежи на санкция по чл. 178 ЗДДС.

Правилно СРС е приел, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН. Разпоредбата не поставя ограничение в приложното си поле, с оглед вида на нарушенията - резултатни или формални, но преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Отчитайки периода на закъснението /214 дни/ и обстоятелството, че е налице нарушение на данъчното законодателство, което засяга обществените отношения, свързани с администрирането и отчетността на косвения данък, съдът приема, че деянието не разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от разглеждания вид. Тази преценка на законодателя е намерила израз и в размера на санкцията, приложена в случая. Тъй като нарушението е за първи път, с налагането на минималното по размер наказание биха се постигнали целите на същото.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото разноски се следват само на ответника, по арг. чл.78 ал.4 ГПК вр.чл.144 АПК. Такива са поискани с писмените бележки, представени преди проведеното съдебно заседание от процесуалния представител, поради което, съобразно фактическата и правна сложност на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА „Виентос“ ЕООД, против Решение № 5405/22.11.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 135-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 13446/2023г.

ОСЪЖДА „Виентос“ ЕООД, да заплати на Национална агенция за приходите, разноски по делото в размер на 100 (сто) лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.